

Volk in sedem kozličkov

avtorja:
J. in W. Grimm

Nekoj je živelja koza, ki je imela sedem živahnih kozličkov. Imela jih je rada, kot imajo mame rade svoje otroke.

Nekoga dne se je odpravljala v gozd po krmo, zato je sklicala vseh sedem in rekla:

"Dragi otročki, pozorno me poslušajte! Šla bom v gozd, zato boste nekaj časa sami doma. Pazite se volkai! Če mu uspe priti v hišo, vas bo pojedel s kostmi in kožo vred. Nepridiprav se pogosto zamaskira, zato morate biti še posebej previdni. Če drugega ne, ga bo izdal raskav glas in črne šape."

"Previdni bomo, mami," so rekli kozlički. "Lahko si brez skrbi!"

-2-

Mama koza je v slovo nežno zameketala in se pomirjena odpravila v gozd.

Nedolgo zatem je potrkalo na vratih. Hripav glas je rekel: "Odprite vrata, dragi otročki! Vaša mamica se je vrnila in za vsakega ima nekaj lepega."

Toda kozlički so takoj vedeli, da hripav glas ni od njihove mame. Bil je volk.

"Ne bomo odprli," so zaklicali. "Ti že nisi naša mamica. Ona ima nežen in mehak glas, tvoj pa je globok in hripav. Vemo da si ti, volk!"

Volk je odšel in začel tihitati, kako bi si zmečal glas. Potem se mu je posvetilo – krede! Takoj jo je mahnil k trgovcu, kupil kos krede in jo pojedel. Še sam ni mogel verjeti, kako nežen in mehak je postal njegov glas.

Potem se je vrnil in potrkal: "Odprite vrata, dragi otročki! Vaša mamica se je vrnila in za vsakega ima nekaj lepega."

Toda kozlički so videli njegovo črno šapo, ki jo je

-3-

www.minibooks.ch

-7-

položil na okensko polico, zato so zaklicali: "Ne bomo odprli! Naša mamica že nima črne šape. Vemo da si ti, volk!"

Spet mu ni uspelo, toda ni se predal. Skočil je do peka in rekel: "Dobri pek, poškodoval sem si tacco. Ker testo blazi bolečine, te prosim, da mi z njim obložiš šapo."

Ko mu je pek s testom obložil tacco, se je odpravil do mlinarja: "Mlinar, posuj mi šapo z malo moke!" Mlinar si je mislil, da premeteni volk gotovo hoče koga ukantiti, zato je odklonil.

Toda volk je zagrozil: "Če tega ne storiš, te bom požril!"

-4-

-9-

-5-

Mlinar se ga je zelo prestrašil, zato mu je pomokal šapo. Kaj hočemo, ljudje so pač takšni.

Kmalu potem se je malopridnež že trejč prikazal pred vrati in potrkal: "Odprite vrata, dragi otročki! Vaša mamica se je vrnila iz gozda in za vsakega ima nekaj lepega."

Kozlički so zaklicali: "Naprej nam pokazi svojo nogo, da se prepričamo, ali si res naša mamica." Volk je položil šapo na okensko polico in ko so Mlinar si je mislil, da je bela, so odprli vrata, misleč, da je njihova mama. A ni bila njihova mama – bil je volk!

Na smrt so se prestrašili in se razbežali na vse konce, da bi se poskrili. Prvi je zlezel pod mizo, drugi pod posteljo, tretji je stekel v kuhinjo, četrti